Oświadczenie złożone
przez senatora Wadima Tyszkiewicza
w dniu 2 września 2024 r.

Oświadczenie skierowane do minister klimatu i środowiska Pauliny Hennig-Kloski

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora w imieniu wyborców z gminy Otyń domagam się udzielenia informacji, na jakim etapie są prace zmierzające do uruchomienia środków pochodzących z gwarancji bankowej nr 7/2011 z dnia 8 września 2011 r., ustanowionej dla zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek prowadzenia działalności objętej koncesją nr 6/2006/s z dnia 14 grudnia 2006 r. na składowanie odpadów w górotworze – Podziemnym Składowisku Odpadów „Otyń", w celu likwidacji tego składowiska.

Skoro zdaniem ministerstwa nie ma stosownej podstawy prawnej do uruchomienia wskazanych środków, żądam wskazania podstawy prawnej, na mocy której MKiŚ skierowało do PKO BP SA pisemne wezwanie do zapłaty kwoty 2 milionów zł z tytułu gwarancji bankowej nr 7/2011 z dnia 8 września 2011 r., ustanowionej dla zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek prowadzenia działalności objętej koncesją nr 6/2006/s z dnia 14 grudnia 2006 r. na składowanie odpadów w górotworze – Podziemnym Składowisku Odpadów „Otyń". W związku z tym wezwaniem w dniu 8 czerwca 2015 r. na rachunek MKiŚ wpłynęły środki z tytułu wskazanej gwarancji bankowej.

Domagam się wskazania podstawy prawnej do wypłaty środków na rachunek MKiŚ, do której doszło w dniu 8 czerwca 2015 r. z tytułu gwarancji bankowej nr 7/2011 z dnia 8 września 2011 r., ustanowionej dla zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek prowadzenia działalności objętej koncesją nr 6/2006/s z dnia 14 grudnia 2006 r.

W związku z tym domagam się także wyjaśnień, dlaczego MKiŚ nie podejmuje żadnych działań zmierzających do likwidacji szkód powstałych wskutek wykonywania działalności objętej koncesją nr 6/2006/s z dnia 14 grudnia 2006 r. Przecież MKiŚ pozyskało środki z tytułu zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania tejże działalności.

W art. 17 ust. 1 nieobowiązującej ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (DzU z 2005 r. nr 228, poz. 1947 z późn. zm.) czytamy, że jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes państwa lub szczególnie ważny interes społeczny, związany zwłaszcza z ochroną środowiska, udzielenie koncesji może być uzależnione od ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej koncesją. W obecnie obowiązującej ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (DzU z 2024 r. poz. 1290) ustawodawca wprowadził analogiczny przepis, tj. art. 28 ust. 2: „Jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes państwa lub szczególnie ważny interes publiczny związany w szczególności z ochroną środowiska lub gospodarką kraju, koncesja na działalność inną niż określona w ust. 1, z wyjątkiem koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla, może zostać udzielona pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania objętej nią działalności". A zatem zarówno na podstawie art. 17 ust. 1 wcześniej obowiązującej ustawy, jak i na podstawie art. 28 ust. 2 obecnie obowiązującej ustawy wskazane zabezpieczenie ustanawia się na poczet roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej koncesją.

Domagam się więc wskazania podstawy prawnej do żądania wypłaty środków na rachunek MKiŚ w dniu 8 czerwca 2015 r. z tytułu gwarancji bankowej nr 7/2011 z dnia 8 września 2011 r., ustanowionej dla zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek prowadzenia działalności objętej koncesją nr 6/2006/s z dnia 14 grudnia 2006 r. Jedyną podstawą, jaką dostrzegam, jest roszczenie z tytułu likwidacji szkód powstałych wskutek wykonywania działalności objętej koncesją nr 6/2006/s z dnia 14 grudnia 2006 r. Jaką szkodę poniosło zatem MKiŚ, które wystąpiło z roszczeniem o wypłatę wskazanych środków? Czy podmiot, który uzyskał koncesję, uznał roszczenie MKiŚ i czy MKiŚ uzyskało stosowny tytuł egzekucyjny?

Pomijając to wszystko, pragnę wskazać, że jest to niebywały skandal i kuriozum. Otóż przez 9 lat, od momentu uzyskania środków z gwarancji bankowej mającej na celu zabezpieczenie roszczeń z tytułu likwidacji szkód powstałych wskutek wykonywania działalności polegającej na składowaniu odpadów w górotworze – Podziemnym Składowisku Odpadów „Otyń" do dnia dzisiejszego, środki te nie zostały przeznaczone na ten właśnie cel. Zdaje się, że znajdują się one niejako w próżni.

Zaznaczam również, że nie interesuje mnie stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 9 sierpnia 2024 r., które skierowano do burmistrz Otynia, gdyż jest ono kuriozalne i świadczy o niezrozumieniu, z jak poważnym niebezpieczeństwem mamy do czynienia. Proszę mi przedstawić konkretne działania w tym obszarze,

zmierzające do uruchomienia wskazanych środków lub środków z innego źródła, np. z rezerwy celowej budżetu państwa.

Mamy do czynienia z poważnym problemem, który zagraża nie tylko mieszkańcom gminy Otyń, lecz także dużemu miastu, jakim jest Nowa Sól. Nie możemy czekać z założonymi rękami na tragedię podobną do tej, jaka wydarzyła się w ubiegłym roku w Zielonej Górze.

Z wyrazami szacunku
Wadim Tyszkiewicz
senator RP